

## **ΑΠΑΙΤΕΙΤΑΙ ΠΡΟΛΗΨΗ ΜΕ ΣΥΝΟΛΙΚΟ ΣΧΕΔΙΟ ΑΝΤΙΠΥΡΙΚΗΣ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑΣ (Αύγουστος 2009)**

**Συγγραφέας:** ΝΙΚΟΣ ΧΛΥΚΑΣ

Όσα συνέβησαν τις τελευταίες ημέρες εξηγούνται από το γεγονός ότι δεν έχει αλλάξει τίποτα στο σύστημα αντιμετώπισης των πυρκαγιών. Το κύριο βάρος δίνεται στην καταστολή και όχι στην πρόληψη, ενώ θα έπρεπε να συμβαίνει ακριβώς το αντίθετο. Η πρόληψη θα έπρεπε να γίνεται με βάση ένα συνολικό σχέδιο αντιπυρικής προστασίας, το οποίο θα εκπονεί η δασική υπηρεσία και θα προβλέπει όλα τα έργα που πρέπει να γίνουν για την προστασία του δασικού οικοσυστήματος από τις φωτιές. Αυτό το σχέδιο θα «υπηρετούν» όλοι οι εμπλεκόμενοι ανεξάρτητα από το ποιος θα έχει τις πιστώσεις και ποιος θα κάνει τι. Δεν έχει νόημα να γίνονται αποσπασματικές κινήσεις. Για παράδειγμα, ό,τι και να κάνεις στα διοικητικά όρια ενός δήμου, αν δεν έχει γίνει ανάλογη πρόβλεψη και στο διπλανό δήμο θα καεί όλη η περιοχή. Τα δάση πρέπει επίσης να διαχειρίζονται με αραιώσεις, κλαδεύσεις, απομάκρυνση της συσσωρευμένης βιομάζας. Οι εργασίες αυτές σημαίνουν ασφαλώς πιστώσεις για τα δάση.

Αυτά όμως τα χρήματα που δεν δίνουμε για την πρόληψη, τα δίνουμε πολλαπλάσια για την καταστολή των πυρκαγιών όταν ξεσπάσουν και για την προστασία των οικισμών από τις πλημμύρες στη συνέχεια. Επίσης, είναι απαραίτητο τους μήνες της αντιπυρικής περιόδου να υπάρχει εικοσιτετράωρη φύλαξη μέσα στο δάσος.

Μια δεύτερη παράμετρος είναι ο σωστός συντονισμός, όταν εκδηλώνεται η πυρκαγιά, που αυτό σημαίνει γνώση της περιοχής, γνώση της συμπεριφοράς των φυτών που υπάρχουν στο δάσος, και βέβαια καταπολέμηση της φωτιάς εν τη γενέσει της. Η κατανομή του προσωπικού των επίγειων και εναέριων μέσων είναι θέμα καθαρά επιχειρησιακό και έτσι πρέπει να το χειρίζεται ο συντονιστής. Δεν μπορεί κάθε δήμαρχος να παίρνει τηλέφωνο τον υπουργό και να ζητάει πυροσβεστικά μέσα γιατί ούτε ο ένας ούτε ο άλλος έχουν δουλειά. Ο συνδυασμός των παραπάνω παραγόντων μπορεί να οδηγήσει σε μια καταστροφική πυρκαγιά.

Όσον αφορά τις πυρκαγιές των τελευταίων ημερών, η συγκεκριμένη περιοχή

καίγεται ανά πενταετία. Δεν μπορεί κανείς να πει ότι δεν υπήρχαν δρόμοι για να περάσει η Πυροσβεστική, αλλά βέβαια δεν είχε γίνει διαχείριση των δασών που θα βοηθούσε να μην εξαπλωθεί τόσο η πυρκαγιά. Πρέπει να ξανασυζητήσουμε τον επανασχεδιασμό της αντιμετώπισης των πυρκαγιών με τη θεσμοθετημένη συμμετοχή όλων των εμπλεκόμενων φορέων, των ενεργών πολιτών, των εθελοντών και σε κάθε περίπτωση νομίζω ότι είναι η κατάλληλη περίπτωση να μιλήσουμε για την επικαιροποίηση του ομόφωνου πορίσματος της Διακομματικής Επιτροπής της Βουλής για τα δάση το 1992 -1993.

Το άρθρο δημοσιεύθηκε στην Εφημερίδα «Η ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ», 25 Αυγούστου 2009, σ. 3.